

udgøre $\frac{55}{70}$, såfremt statens andel skal indbefatte den hidtil af udligningsfonden afholdte andel — yderligere forøges med $\frac{1}{70}$ til i alt $\frac{56}{70}$ eller $\frac{4}{5}$. Samtidig foreslås det, at den del af udgifterne til indtægtsbestemt folkepension, der fordeles efter reglerne om mellemkommunal refusion, og som hidtil har udgjort $\frac{15}{70}$, nedsættes til $\frac{14}{70}$ eller $\frac{1}{5}$. Ved forhøjelsen af statsrefusionen med $\frac{1}{70}$ forøges statskassens andel i de årlige udgifter til folkepension med ca. 23 mill. kr. årlig, medens kommunernes andel nedsættes med samme beløb.

Det forudsættes, at kommunerne efter de ændrede refusionsbestemmelser ikrafttræden den 1. april 1962 ikke får udbetalt de tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond, som efter de hidtil gældende regler ville blive anvist i finansårene 1962-63 og 1963-64.“

Lovforslaget gennemførtes i folketinget uden udvalgsbehandling. Det vedtoges uændret og enstemmigt.

71. Lov om ændring i lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Om ændrede refusionsregler). (Socialminister *Bundvad*). [A. sp. 1399. C. sp. 377].

Skriftlig fremsættelse $\frac{9}{3}$ (F. sp. 3409). 1. beh. $\frac{16}{3}$ (F. sp. 3768). Partiernes ordførere: Mørk, Søren Andersen, Asger Jensen, Grethe Philip, Chr. Madsen og Grøndahl. 2. beh. $\frac{27}{3}$ (F. sp. 3821). 3. beh. $\frac{29}{3}$ (F. sp. 4013). *Loven stadfæstet 3. april 1962.* (Lovt. nr. 118).

Ved loven foretages nogle ændringer i § 14 i lov nr. 70 af 13. marts 1959 om pension og hjælp til enker m. fl., som ændret ved lov nr. 110 af 29. marts 1960, lov nr. 267 af 25. juni 1960, lov nr. 373 af 29. oktober 1960, lov nr. 44 af 1. marts 1961, lov nr. 114 af 3. maj 1961 og lov nr. 51 af 14. februar 1962. Disse ændringer, der ganske svarer til ændringer, som samtidig er foretaget i invalide- og folkepensionsloven (se nærmest foregående sag), har udelukkende til formål at forenkle de gældende refusionsregler.

Mens ordningen hidtil har været ret indviklet, bestemmes det nu for folke- og enkepensionernes vedkommende, at $\frac{4}{5}$ af kommunernes udgifter skal refunderes af staten, mens den sidste femtedel fordeles på alle landets kommuner efter reglerne om mellemkommunal refusion. For invalidepensionsudgifternes